

Діло

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пав. Кам'яні мурт. підв. 26726 Адреса теле. «Діло—Львів» Часовий телефон 845 Рекорсція в редакції не сплатяє.		ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно . . . 5.— К. квартально . . . 15.— піврічно . . . 28.— річно . . . 54.— у Львові (без доставки): місячно . . . 4.— К. квартально . . . 12.— піврічно . . . 22.— річно . . . 44.— в Німеччині: місячно . . . 23.— М. квартально . . . 69.— річно . . . 130.— За зміну адреси платять ся 30 г.		Ціна оголошень: Реклама постійної, двомісячної або тримісячної ціною 100 г. в день першого виходу. В інших випадках ціна за день. Вартість оголошень в інших місцях згідно з цінами. Платити можна готівкою або за авансом. Окремі приклади цінників у Львові 10 г. на провінції 20 г.	
--	--	--	--	--	--

Видавничий спілка «Діло». Начальний редактор: Д-р Вацлав Панейко.

Польські інтереси на заході і сході.

Вони дурять ся, думаючи, що самопомогем польської експансії на сході відкупити ся від польської ірреденти в Познанщині.

Львів, 14. марта 1918.

Берлінські наради в польській справі свідчать про те, що в деяких політичних кругах Німеччини ще покутує помисл відкупити ся від польської ірреденти в Познанщині і купити собі самостійного Польського Королівства з польського гелюду на східні землі колишньої польської держави, отже на землі літви, білоруські, українські. Дати їм роботу вони не будуть перти ся на захід; покласти їх на східніми сусідами, то мусять шукати в Німеччині; утворити їм на сході незалежний терен, то все, що енергійніше Познанщині, погляне туди, оставляючи Німеччині простором і господарським значінням такі землі, що с'я було би порівнювати з ними в Польщі. Та чи с'я наситила с'я Франція перебором втрапу Ельзасу й Льотаринг-Відлоніа на се питанні дала теперішній

моральний обов'язок відбудована Польщі, — коли говорити словами гр. Андріяша в його статті в недільній «N. P. Presse» про Польщу й Україну. Та чи всередині держави зуміли накинути якій моральний образок Польщі? Відповідь на се в Дені й Берліні добре знають. Очевидно і в теперішніх берлінських нарадах Польща приймуть до відомости всі уступки, які їм обіцяють, і залишать їх як привабливий їм стан посідання, який уже не с'яє бути порушений. Та коли хтось у Німеччині ще думає, що с'я можна буде відкупити ся від польської ірреденти в Познанщині і купити собі союз і приязнь польської держави, то се можна

хитра полонити фактов, на який так жалують ся Німці, а саме, що німецька нація має в собі всі таланти — крім політичного. Справа і треба бути навіденням невмілцями політичною сліпоту, щоб не розуміти, що Польща всі сили, які дасть їй розширене на сході, оберне до боротьби з Німцями за свої західні області.

Як Німеччина умядять свої відносини до Польщі, се очевидно в першій мірі її справа і її інтерес. Одначе і для нас не с'я байдуже, яку Польщу українська держава мати на своїм сусідом, там більше, що польська експанзія на схід має на увазі передовсім українські землі, як приналежні до Української Народної Республіки, так і нашу Землю Галицьку. Тому належить сподівати ся, що українське правительство повинно слідити за берлінськими нарадами, щоб оберігати українські інтереси. Наша парламентарна репрезентація в Відні стоїть також на сторожі.

Українсько-російський мир.

Автентичні відомости про господарські умови українсько-російського мира.

Львів, 14. марта 1918.

Переговори між українським правительством і Великою Росією про мир ведуть ся — по всій імовірності — тепер у Києві. Із сторони, яка має інформації зовсім автентичні, з першого жерела, одержали ми до сеї справи уваги й звістки, які отже подіємо.

Між умовами німецько-російського мира с'я також з'ясувало, що Росія в найкоротшій часі має заключити мир з Україною; а газетних вісток знаємо, що мирові переговори між Великою Росією і Українською Народною Республікою вже розпочали ся в Києві.

Про умови українського мира дотепер не знаємо нічого певного, але можемо передбачити деякі точки, які мусять лягти в основу порозуміння між обома державами, коли адумасмо ся у їх взаїмні відносини, — географічні, економічні і політичні. Проф. С. Рудницький першу справу виснавив уже недавно в статті, поміщеній в «Діло», — можемо висловити тільки бажання, щоб українські кермуочі круги взяли с'я аргументи під розвагу і не тільки на теперішню хвилину, але й на дальшу будучність забезпечили Україні належні границі.

Друга важна справа, дуже далекосяглого значіння, се господарські відносини двох нових держав. Як вони уложать ся, як забезпечить Україна свою економічну будучність, як будуть встановлені с'я справи в мировім договорі? Подіємо про се кілька звісток.

Українсько-російський договір на першій місци мунить формально ствердити, що всі державні інституції і підприємства бувають російської імперії, що знаходять ся на території України, стають власністю Української Народньої Республіки. Те саме відносать ся до залізничних доріг (що до рухливих приналежностей с'ях доріг, Великою Росією мусять звезнути все, що належало до залізничних залізниць і було перевезене на північ).

Важною умовою фінансового скріплення України с'яє, щоб український державний банк мав свої запаси золота (і також срібла). Мировий договір повинен забезпечити нашій республіці відповідний уділ у тих видах цінних металів і монет, які лишили ся в російській державній банці в складній по цараті; ажеж російський скарб врсказ у всякій мірі завжди податкам і иншим доходам, що вливали в українських земель, — Україна не може тепер позичити тих засобів у виключнім посіданню великоросійської республіки, але повинна застергти для себе процентну участь (нпр. треті

ну). Щоб с'я рішення не лишало ся тільки на папері, Укр. Республіка повинна здержати ся з ратифікацією мира так довго, поки с'я цінности не будуть перевезені на українську територію.

Також і на будучність треба знати якусь дорогу, щоб Україна могла в дешевій спосіб набувати цінні руди, котрих не має на своїй території (золото, платину, срібло, мідь), — треба застергти, щоб Великою Росією продавала їй щорічно якийсь процент своєї продукції в такій ціні, в якій купує її російський державний банк.

Далше Україна мусять застергти собі, щоб с'я цінні папери, асекураційні капітали і ин., що с'я власністю публичних і приватних інституцій України, тепер же знаходять ся в Росії, звернено зараз назад українським власникам. Важне також, щоб великоросійське правительство не робило ніяких перешкод тим банкам, кооперативам, асекураційним товариствам, що хочуть перенести ся з своїми капіталами і магіном на Україну, а скільки їх упрям або філії знаходять ся на українській території.

Безумовно також треба застергти правам України до колюмії бувають російської імперії, на Сибірі і в середній Азії, бо се також с'яє власність України з Великою Росією, здобута не тільки російською, але й українською рукою. Україна мусять мати там такі самі права, як Великою Росією.

Про деякі області можна прямо умовити ся про сфери впливу чи експлуатації, або уложити ключ, після котрого всі держави мають користувати ся деякими продуктами (нафта, бавовна, копальні металів); те саме можна сказати про кендесії в сусідних краях, прим. в Персії.

Ще до перемови товариа через Росію Україна повинна забезпечити собі свободу залізничних і водних доріг в Європі і Азії; перевіз деяких товарів мусять бути звільнений від оплат, чи обмежень, але се вже входить у подрібні постанови.

Українські делегати в кожній окремій випадку будуть очевидно ставити справу так, щоб для Республіки здобути якнайширші можливості розвитку; теперішнє корисне положення України супроти Великою Росії треба використати так, щоб будучі покоління не зазнали нам короткозорості й недостатці ініціативи.

По німецько-Французькій війні 1870—71 р., Франція втратила Ельзас і Льотарингію, почула числила, що її сусідка тим декше пенить втрату тих провінцій, чим більше була втрачена деінде. І Франція справді насичує ся — не без співдіння заграничної політики Німеччини: осянула колоніальні посіди простором і господарським значінням такі землі, що с'я було би порівнювати з ними в Польщі. Та чи с'я наситила с'я Франція перебором втрапу Ельзасу й Льотаринг-Відлоніа на се питанні дала теперішній

Такий сам досвід має Австро-Угорщина Галіцію. Чи десятиліття союзу, який давала Італія їй жародно-політичні і господарські вигоди, відвернула хоч на хвилину очі держави Італії від Італійських областей Австро-Угорщини? Що більше, безпосередньо перед війною Австро-Угорщина готова була віддати Італії за ціну прихильної неутраляности всі свої Італійські області, одначе Італія в воєнні піти зроти Австро-Угорщини війни, числячи, що се зовсім її значить.

Мають с'я досвід осередні держави також землі Польщі. Паньсяють ся в них від початку війни, а як тільки посіли при ті українські землі, на які Польща мають претензію, українській державі, — що почули від них? Не говоримо вже про Познанщину до окупації, але в Австрії, де Польки 60 літ інституційного життя були найбільш упевнені в собі народом, договір з Україною викликав в них провали найбільшої ненависти супроти України.

Після війни 1915 р., коли осередні держави почули відбрати Польське Королівство Росії, польський соц. дем. воєвод Андрій Мельський видав у Львові брошуру п. н. «За програму польської в обсягній війні», в якій роз'яснює олю програму польської акції: скористати в воєні осередних держав, щоб звертати королівство з під Росії, а після скористати з прохвнці Росії, Франції й Англії до осередних держав, щоб не дозволити їм зробити в Королівстві, що вони захотять, тільки довести до зручності польської держави.

Сей тактикою Польки придержують ся дуже ретельно. Виторгувавши щось від осередних держав, вимушують с'я на державні вантажи західної Європи, що ті признають правам Польщі ще в більшій мірі, ніж осередні держави. А по такій закінченні держав вантажи іде знов дальший терг з осередними державами. Так осягнули Польки те, що накинули обом воюючим сторонам

Яку поміч зобов'язувала ся дати Україні Австро-Угорщина.

Чи оправді пішли на Україну галицькі У. С. С.?— Інтерполяція в парламенті в справі політики і господарств ц. і к. військ на Українським Поділлію.

Львів, 14. марта 1918.

Перед нами відозва Ради народних міністрів з відписами голови ради міні. Голубовича, міністра війни Жуковського і міністра внутр. справ Христова, датована 10(24) лютого 1918, до всієї людности Української Народн. Республіки". Відозвою сею українське правительство сповістило громадян української держави про мирний договір, на якийшло московсько-большевицький напад на Україну та як повідомити до український аґал про поміч від Німеччини й Австро-Угорщини і ось як домагали сеї помічи — виправдувало:

"На Україну для допомоги українським козакам, котрі тепер біють ся з ватагами Вєликоросій красногвардійців та солдатів, їдуть дві тисячі українськ полонених, Українці січюві стрільці в Галичині та німецькі війська.

"Вони їдуть на Україну для того, щоб знизати нелад та безлад та завести спокій та добрий лад на нашій землі, для того, щоб дати змогу Раді Народних Міністрів творити велике діло — будувати самостійну Українську Народну Республіку, державу всього працюючого люду України.

"Вони будуть тільки допомагати там нашим козакам, котрі незваго боронять нашу державу, землю і осли на Україні, від зброй-

ного нападу Російського Правительства, Совета Народних Комісарів, котрі так само, як і за царів, зотять щоб Україна опиняла ся під владою московських капіталістів, щоб Московщина живила ся правкою та багатствами українського народу.

"Сі війська, дружити нам, будуть бити ся в верогами Української Народної Республіки під провозом полегого штабу нашої держави.

"Допомогти українському уряду в його боротьбі з насильниками та грабниками, сі війська не мають ніяких ворожих намірів, бо Німеччина і Австро-Угорщина так само мають велику потребу, щоб на Україні настав добрий лад і спокійна праця трудящого люду".

Як львівсько виконує Німеччина свої зобов'язання при здійсненні помічи українській державі, про се українська преса вже мала нагоду писати, а голова ради міністрів Голубович висловив се у відемій депеші до канцлера Герлінга. Знов же як знаємо прийнят на себе в обстороннім інтерсі обов'язок помічи Австро-Угорщини, про се гідно інтересні відомості інтерполяція послів д-ра Кости Левенштайна і Ситалевича, яку виснесо вчера в палаті послів.

З Палати послів

Справа венгров (ТКБ) Відень, 13. марта 1918.

Палата послів відозва над державним предложєм про контрзу. Співробітничати Фукс підніс конечність підвезення венгровства, що признали всі партії.

Міністер Цєв'єлінський виложив в комісії і ствержує, що венгровське духовенство звязане конечністю Міністер годить ся на ряд анексій, вступок в квоти 14,153 700 К. зростає до 20,188 000 К.

П. Гілдебранд іменем соціал-демократів є за поліпшенням матеріальних умов духовенства, однак є той думки, що повинно бути покриті в державного скарбниці й дозві, що церква буде ся реалізує і приймати ся до дула церкви і держави й тому в проміжні часи дожене греко-католицького духовенства обов'язане до безжельства, мусить вивести вихованя дітей. Тому жадно католицького духовенства ствержує. Відтак обговорє бесідник невдоволені не відів і скріт по гр. кат. священників гаять ся поліпшення їх долі.

Відтак обговорє бесідник невдоволені не відів і скріт по гр. кат. священників гаять ся поліпшення їх долі.

Відтак обговорє бесідник невдоволені не відів і скріт по гр. кат. священників гаять ся поліпшення їх долі.

Відтак обговорє бесідник невдоволені не відів і скріт по гр. кат. священників гаять ся поліпшення їх долі.

В комісії для відбудови вєдєньського прєводом в ра Кости Левенштайна дискусія над звітом субкомітету в справі п. Левенштайна про переведення законів сні чинити. По дошій виваженні в раяні голос пр. Левенштайна, Буґай, Онїшкевич і ин. також шєф сенату стві армії оборони Зєле, зваж на додаточні законів, комісія узавважила не, що коментар до законів про конюс виданий XI Департаментом до 4-х законів про воєнні чинити на неперененях, що не може мати правної сили належнє узавважений і оголошений тільки законом знесеній.

2) зв'язує ся правительство, що про чинити в 26 грудня 1912 ч. 133 виконує стисло в дусі сега урядової дрібничковим життя народа, в історичній природній застї громади, що зостає на одній місій грязюку.

Отся ржниця між одними і іншими кінеть ся вскопом в оці законів в приладах. Зедували на Україні уряд на рєдму ні колу Зедували та в В ів'їтих була учительські зваж на учительський в Київі — з в'їтих на українські українськї курси, до України поступенно — на всьт законів до 400 учасників на кождєму. Понимати 8 українських губерній в 10—12 жадій, дістанете наглядний образ і національної свідомости. На чєм було ні від кого дозволи, ані на ів'їтих "опікувачих душі" для свободи учителя і слугача; бо очєканий був кого, що навчанє, будженє незалежності не може бути шадливий для навп'їть російської. А що дість ся в країні, що не звучені в нас? В нас?

Треба було підготовити уряд до веденя справ на Україні по урядово було для всіх ясно і природно. І уряд уряджує для себе ряд спеціальних маанчуть ся мови українського народу й є природним і дійсним власником землі та асерником її неукраїнцями. Чи так думали коли в Галичині мешканці? (Конець буде.)

Польсько-німецькі переговори.

Варшава не хоче годити ся.

Львів, 14. марта 1918.

"Berliner Tageblatt" довідуєт ся, що зростаєче загостренє міжньо польського противенства спонукало обі сторони, шукати основи до перєвзв'їти. В тім вірїямі польські активістичні круги, здаєт ся не без відєма Рєгенійної Ради, шукали і знайшли контакт в більшості німецької державної ради. Перед двома зявля переґорки в їх повислєнні з кількома послами в Берліні, а повзвчєра виснесо на засіданю представників більшости письмено сформуловані предложєня. Вислід тих переґорів такий, що з польської сторони виразно признають звєдну границю, та була перед війною і звязують готовість, бльшє реаґувати справу прєвзв'їти на Польщі до сєрєдне-європейського союзу. За те німецькі партії більшости, мабуть у горозу мїню зі своїм урядом, були б готові виступити проти вєнесї польськїх областей і за можливо найдалшє їдучим узгаєвкєним прєвзв'їти в зодисї в справі. По мисли права самозв'їченя на рєдія, дана була б польській державі можливість розширїти ся на сїд в напрямі на Білорусь, менше бльшє в області Мінська, щоб Польща одержала широкїй коридор між Україною й Литвою до Росії. Війні мали б Польщі одержати можливість як найскорше урявити самоуправу в

усіх областях. Більшість нїм. парламенту є одначє того погляду, що ухвала про се не може зайти, пови не прєвзв'їють ся мж собою уряди Німеччини й Австро-Угорщини.

"Do 'Narizidny' donozatı в Варшаві від дїкєго 11 марта, що ті змаганя повновласників центра зустріли ся з загальним огором і то не тільки на лївїшї, котра з найбільшими обурєним відмєдє предлєженє Рєнікеря. Рєдївєла й Студїнїкєго, але й між групами самого центра. "Людонїй Союз" (мужинський відлом центра) вже відмєдєв своє підпису, а того самого слїд счїкувати й від "Мжларїйного кола". Рєнікер оправдуєв крок представників центра настроєм, який в Берліні панує супроти Польщі: зразу не хстїли з ними там взагалї говорити, звязуючи на коведєчє Польщі в Королівстві й Галичині.

"Berl. Tageblatt" демонстр., що вчєра вєчєром по мжпартійній вєрєді сторони нїмєцькїх прєзидїя парламенту й голови сторони нїмєцькїх були принїті канцлером. Хєдєво о. т. зв. счїдєну справу й новї воєнні кредити. Тємєю на рад, в котрєх зваж участь також Гїндєнбурґ, були сї справи, що стєють у зв'язі з зв'язуєчєм вїра з Росїєю та тєперїшнє стадїя мирових переґорів у Букарєшті.

Галичина й Україна*).

До хвилі російської революції Східна Галичина, та вчєстї північна Буковина — були одновіями українськими землями, на яких могло свобідно розвивати ся українське культурне й національне житє. Тєд то нєрєз можлива було почути такий вислів від російських Українців: "Коби в Росїї максимум прав нашого життя рївнялось зом мінімум прав нашого в Австрії, то ми були б дуже вдоволені". Сєм ми Галичани подекуди гордили ся, особляно в часі російської владї в Галичині 1914—15 р., та сєм о правдували наше "вєстрєдєвєствє". Правда, ми ясно бачили і бльшє відчували вєю неспрєдївїсть наших культурно національних "прав", злєбунїт дорогою лєвїшою компромїсї з нашим почутїм національної чєстї, а вноді навіть тяжкою образою людської гідности (зм борча соїмова рефєрєра 1913—1914 р.). Але нам прїхєдїло ся мирити ся з отсьими зв'язками, бо ми шїли шляхом політичної еволюції, прїродної боротьби — але не шляхом революції і катастрофічної борні.

Сьєгоднї, після здобутїв України, увисканих дорогою революції, після здійсненя віковичного ідеалу кождого племенї народу — створєня самостійної Народної Республіки У.

української, ма Галичани можемо парєфразувати кождшїй висказ поневоленїх Українців: Коби максимум наших культурно-національних прав відповїдало мінімум українських прав на початку революції, то ми були б вдоволені, ми почувались би людьми. На жаль, такий висказ нїмї можна вважати тільки мєґєєю, до якої може дїїдємо кождє в майбутню шасливу хвїлю нашого життя — але не фактом найбльшїшої будучини. Ма, що так недавнє одинокий осєрєдєк усеґє культурно національного життя України, нїмї остались пожалуваня гідними рабами переґорївших насильників.

Чомуж вєно так? Тому, що Галичани зовсїм затратїли традицію кождшїної незалежности; тому, що Галичани спокійнє мирять ся з суворєю дїйснїстю їх життя і не посягають за осущєнєм всіх прав людськи — чєсна конституйнїї держави; тому наконєць, що ми не бачили до тепєр за соб ю реалїїю сили усеґє українського народу, яку він сьєгоднї вїпнїє в силї прозв'їти.

Чим же Україні випередїли нас? Тим, що воми в найлютішї часи царської сваволї не тратїли надїї на кращу будучини і для неї працювали глєбєко в пєдполю, в відєснї й Росїї; тим, що воми нїколи не ваґали ся висказувати своїх мрїй про належну їм державну незалежнїсть, та до неї прїязували як до законної майбутности; та наконєць свїдомїстю своєї дїїної сили, якої не вємо здавити жадна свєвєдє. Усе те можна би зв'язати ось так: на Україні є природний роїмак незвиченого

* Дочєк свобідне слово нашому Шан. співробітничєму, зазначуємо, що в докїмї поглядами, висловєнїми в сїя статї, не можемо згодити ся. — Редакція "Дїля".

кого набаду на Київ. — Від Хмельницького до Києва.

— Про жадібні п'ятери в Галичині доносить жидівська преса. Мала вона владути ся в неділю в Стрию по великих. С се наслідки агітації відомої загально „чорної руки“, зотра видає тисячолітні відомості в замірі викрити заворушення в Галичині.

— Приведення відпусток для військових в поля з 14 днів відноситься ся тільки до тих осіб армії в поля, яких відпустили кімчати як 10. марта, або перек 10. марта. Не відноситься ся се вярджена до тих, яких відпустили кімчати ся по 10. марта.

— Кваліфікаційний „Illustrirany Kurjer Codzienny“ завіщено на необмежений час. З кімцем люте го — як звісно — відібрало Йому дебіт в австрійській окупованій Польській Королівстві на жоргал 21 марті. Передаччора позволено вислати його до Королівстві, а втора завіщено. Нийї певнять ся тільки одна картка з звідожденем про завіщене.

— Епідемічні надуги в воляхці Львова. Від Фішхату міста Львова одержали ми таке письме: Суддів староства доносить, що ти ф п'ятих і с'їй мешкає в с'їх громадах: в повіті львівським: в Галичині і Гаях; в повіті городенським: в Добрестанах, Геродку ягай, Лісолях, Мшті і Вишні; в повіті жовківським: в Печакергах і Скавряві нов.; в повіті бєбрєвським: в Лопуші. — Ти ф голєдовий, в повіті львівським: в Білогорщі і Вийнісах; в повіті городенським: в Угердах неваб і Вайсенбергу; в повіті жовківським: в Куликові, Руді крех і Болоні; в повіті руденським: в Руді мх, Новосїлках епар. і Конюшках сімля. — Шкарлатина: в повіті львівським: в Дублянах і Гряді; в повіті горобельським: в Дедилянках, Дроздовичах і Угердах неваб; в повіті руденським: в Шеможинцах і Рудках. — Молока в тих громад вільно уживати тільки по первареню, а при тифі, патистім не впускати нікого до мешканя в бовни перед насікожем (воши в одежі).

— Відзначення. Нам пишуть: За поведене супроти верога в часі двох російських инвазій отримав доган в Гнат Мулик в Залуки коло Галича кавалерський хрест ордеру Франц Йосифа. Ф. Гнат Мулик, се добре нам звісний громадянин зі своєї сороклітної діяльности в по вітах: рогатинським, долинським, калуським і ставнівським, таж усі, що його знають, тішать ся дуже, що се найвище відзначене ділає ся в уділі чоловікови добре заслуженому і вельми характерному.

— „Ukrainische Korrespondenz“ — одинокий український тижневик в німецькій мові. Кождий свідомий український громадянин певимен передначувати сю часопись, бо якраз тепер українська справа дуже актуальна і треба чужинців як слід інформувати про наші величяні змаганя. Видавцем є голова Народного Комітету д.у Кость Левницький, відповідальний редактор посол Володимир Сингалевич. Умови передлати такі: річне 12 мар., піврічне 6 мар. 50 сот. Гроші пресьмо святи: Wien XVIII. Karl Ludwiggasse 3/15. Пресьмо посніжити ся в заволенням, що би видавництво могло усталити наклад, що при темерішній дорожні є дуже важне.

↑
ПОШЕРЛЯ:

Иско Сакалюк урядних веліниць державних, амерс дия 2 марта по догпй в тяжкій недугі в Жамці в 37. році життя. Покійний був не лише вірцевий урядник, але таж добрий сим Украйна. Та не доведє ся йому тішити ся Нею довго, люта смерть забрала його в молодім віці, оспрєтваша єдиному семилітню дочечку Ірину. Зсая Йому верочі! 820 1-1

- Також в часі війни -

виплачує Товариство взаїмних обезпечєнь „ДНІСТЕР“ своїм членам відшкодованя за обезпечєні будинки в наші рчи, як — що пожежа не була наслідком війни, але повстала з иншої причини, як пр. від грому, лихої будови, підпаду, чужої необережности і т. и. 1. д. 5-7

О П О В І С Т К И.

П'ятниця, 14. марта 1918.
Ния і: греко-кат.: Теодота самч. — римо-кат.: Льоніа.
Завураі греко-кат.: Евтропія — римо-кат.: Любіа.

Український Народний Театр Т-ва „Бвбідє“ Львова під управою К. Рубчакєвої. Сая Тва ім. М. Лисєнка ул. Шашкевича ч. 5.
В неділю, дия 17. марта 1918 о год. 3 по пол. по шижєних цінах „Вихованєць“, ком. на 3 дії Л. Янчука.
О год. 7. веч. „Вія“, оперетка на 4 дії М. Кропивицького.

Білети раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлєня при касі те втру аїа год. 2 по пол. 2-2

Український театр в Перемишлі! Сая Укр. Інстатута для дічат
В суботу дия 16. марта 1918 „Нещасне коханя“, нар. драма зі сївами і танцями в 5 діях Л. Манька.

В неділю дия 17. марта „Панська губа та зубів нема“ (Модний жєна), комедія в 4 діях зі сївами і танцями Старичького.

В понеділок дия 18. марта „Оя не ходи Грицю та на вечєрєні“, нар. драма зі сївами і танцями в 5 діях Старицького.

Ві втерок дия 19. марта „Заручини по смерті“, міщанська комедія в 2 діях. Ровічне „На перші гулі“, нар. комедія в 1 дії Вячєнка.

Білети вже продать ся в Нар. Базарі, а в день вистав від год. 5 при касі. Початок о год. пів до 8 вечєром.

Організація українських зв'язничків подає до відом. що всі інформації і всі корєсподєнції до справяка належить адресувати: Валєнь Єстаг, Львів, вул. Городєвська ч. 127, брама 5. 3 5

Про комети. Вклад проф. Іваріона Левницького „про комети“ відбудеть ся заходом Українського Педагогічного Товариства у Львові при вул. Мохнацького 12, II поверх, в суботу дия 16. марта. Початок точно о 3 1/2 год. попєдудня. Вступ 50 сот. Чистий дохід ариана чєний на цілю товариства. Зміст виставу такий: 1) Будова і уладженє астрономічної стації, те лєскої, зянка світлин небо. 2) Історія комет, їх рух, тизєня сїтла, фізична будова комет, колїня а елєктроні, метеори. 3) Корєткий кри тичний огляд спосереженє Hallay а.

Дивєрсія Вишого Музичього Інстатута ім. М. Лисєнка у Львові склєдає отєня щирю подяку Фра. Вл. п. Г-шенєса (Д а Ш) зєна, вул. Сикстуська) за безкорєстєне визичєнє концертного фортєпєну Бєзєндєрфа в день концертє елєвіа муз. Інстатута дия 6. марта.

Вінчанє Стефіна Вєрчука ц. к. судії в Бурштині з п. Стєсєю Дєрєдєвєною відбуло ся дия 10. марта 1918 в цєркві паржічєній в Тернополі. 825 1-3

Загальні збори Тва коєд Наша Каса в Жидєчєві відбудуть ся дия 20 марта о год. 11 вє ред воуднєм з такии денним пєрядком: 1) відчитанє протоколу з попередних зборів, 2) Звіт управи каси, 3) Вибір управи, 4) Внески членів.

Національний Музей у Львові (вул. Матчєвського ч. 42) відчинєний для публики з сєго рок і п'ятницю від 2-4 год. по полуд. 18-7

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТІЙ „МЕТРОПОЛЬ“
Львів — вул. Рейтана.
Отворєнє в суботу дия 16. марта.
8:4 2-2

МІЛО толягове по 6 с. за штуку 50 штук К 280, правдєно франєвське мило до голєня по К 4 штука. Шампанє до мєта голєня у вєлїкїм виборі поручає доки валєс вєстарчєть Перфумєрія С. Фєдєр, Львів, Смистусьна 7. 498 г 53-7

Bronislaw Burbeta ukr. Redakteur der „Osteuropäischen Zukunft“ Mitglied des Kulturrates beim West-östl. Kulturbunde wohnt Berlin N. 50. Lutherstr. 9. Garth. Hochpart. links b/Bedwanz. 817 3-3

На час літних місяцєв, виїзду на сєлє, або мїстєчку по ії а харчєм в домі сїячєнєвєк, лєсничього, або почтєвєцє за відповідною виагородою. — Зголєшєня пєсьмєні прєшу слати: К. Н. Wien XVIII. Währingerstr. 139. Tur 10. 819 2-2

Ю. Домбровска поручає в своїй Матєрєм Львів, вул. Академічєна ч. 2. великий вибір найгарніших вішєчєх кєлєсєтєвє найновїї мєдєлї. Праймає замовлєня на вєлїкїх цєнах і робїт вєходїх в модїєрєнє. В вєлїкїх порїть ся по українським.

Для краужнів монєментєв „Народнє будє мєтє полад 1080 о-сїб на прєспєрєнєм лєкїя і бєчкє. Мєшєй Кружкє відкєрєтє в Рєвдїльнє Задєтєк К 100 — рєстє вєбєрєвє Терєвєлє“, Львів, Відєлї НЧ.

Дмитро! Від Олєнєгаїа поручєнєм мєтє публі Лєсєка.

„НОВИНИ“ Львів, ул. Зїмєрєвєчє 1. Склад фортєпєно прєдїє — гєлєвє сїрумєлєтєвє

Т О М А С И Н И
вагонами на збїрї змєдлєня цєрєвє „Сївсьького Гєлєодєрє“ потєкєтє рїльничєнєм ексспєдїтурам або стєпєно во цінах ц. к. наміснїцтєвє (кїлькєтєвє масїни 56 сот., мхн і фрєхтє оєрєвєтє діслєнєм К 2000 до рєчїслєня по сїєню фактурє, доставлєнє)
„КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКОГО СПІЛОКУ“
у Львові, вул. Зїмєрєвєчє ч. 1

Дия 21. марта 1918 р. відбудуть ся ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ о год. 1 по полуднє
1) Повїтового Товариства Корєдєвєчєго в Сєвєборї,
2) о год. Сїлєкє госпєдєрєвєчє в Сєвєборї,
3) о год. 3 Прєкарєвєчєго Дїєбєрєвєчєго в домі Чєталєнє „Прєсїєвє“
826 1-3

Оголошенє.
Головний Віділ Товариства приймє учєнїкїв на науку дїє гєрєднїчєї школи в Жїлєвєчє.

Услїєнє таїє:
1. Укїлєчєнє 15 рїк житє. 2. Лєкєнє вдорєвєлє. 3. Сєвєдєчєтє учєнїчєнєм змєдлєнє двєх клєс пїлєнєї або рєальнєї школи. Зоблє бути прїнятї вїдїлї учєнїчєнє в урєдєнє школом.
Прєсєстє науку в школі і бєлєтє рєспєкєтєнє на бєжєнє Кандєлєрїя Товариства
Подєнє о прїнятї до школи „Прєсїєвєчє“ лєвєного Відїлу Товариства „Прєсїєвєчє“ ч. 10, нєвїдєлєше до дия 20 марта 1918.
За Головний Віділ Товариства
1. Нивєлюєнє голєва. А. Гєлєкє

Дия 27. марта 1918. відбудуть ся загальні збори членів Повітового Товариства „Руська Каса“ в Рогатині.

Порядок дїєнєї:
1. Відчитанє протоколу з посїдєчєнєчє
2. Звіт і вєкїєнє рахункїв Дєрєвїя Товариства
3. Рєвдїє лєску
4. Внесєня членів.
Колї би в означєній годїні нє вєлїє статєтом члєнє члєнє, зборї відбудуть ся самїя порядком дїєнєм о годїні 2 вєлїєду на члєнє члєнє. Рїчєвї звіт, рїчєвї вїдлєжєнї в лєкєлє стєвєрєнєчє змєдлєнє дия 18 марта.
Загальні зборє відбудуть ся в сїєній гїмнєзїї. РАДА НАСТАВ

Хто був у Ім на бараках

нєхай купїть сєбї зарєд на лєкєнє 20 картєк з житє вїєнєнєчєї лєкєнє „кучєлї“, „шїнтєлї“ і т. д.
Картки вїєнєлєс єя рєкємєндєвєчєнєм прєдєчнїкє надїєлєнєм грєшєї з лєкєнє Грєші носїлати на вєдєсє „Verband Lehrerschaft“ „Wsalma Penitentiary“ Barackenlager.